

வீரமாமுனிவர் அருளிய
திருக்குறள் இலத்தீன் மொழியெயர்ப்பு

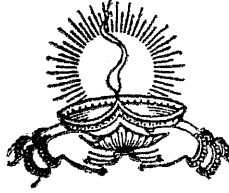
தமிழாக்கம் :

முனைவர் வி. மி. ஞானப்பிரகாசம், சே. ச.

வீரமாமுனிவர் தமிழ் ஆய்வுக் கழகம்

கருமாத்தூர்-626 514

வீரமாமுனிவர் அருளிய
தீருக்குறள் இலத்தீன் மொழியெயர்ப்பு
[ஐந்து அதிகாரங்கள்]

தமிழாக்கம் :
முனைவர் வி. மி. ஞானப்பிரகாசம், சே. ச.
முதல்வர்
அருள் ஆனந்தர் கல்லூரி,
சுருமாதூர் - 626 514

©

பதிப்பு 24 தை 2008
6-2-1977

✽

25041

முனைவர் வி. மிக்னேல் நூலாம்பிரகாசம், பே. ச.
(9-12-1922)

✽

மாத்திமா அச்சகம்
பாளையங்கோட்டை - 627 002

பதிப்புரை

“வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால்
வள்ளுவனார் ஓதவழிக் கற்ற துலகு” (திருவள்ளுவ
மலை 37) என்றார் மதுரைப் பெருமருதனார். உலகத்
தோர் ‘உள்ளிருள் நீக்கும் ஒளி’யாக மிளிர்வது
திருக்குறள். திருவள்ளுவர் அருளிய திருக்குறள்
‘உலகப் பொது மறை’யாகவும் பாராட்டப்படுகிறது.
வள்ளுவர் வழங்கிய திருக்குறளாம் முப்பால்
“என்றும் புலராது யாணர் நாட் செல்லுகினும்
நின்றலர்ந்து தேன் பிலிற்றும் நீர்மை” நிறைந்தது

“வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு”

என்று ‘பாட்டுக்கொரு புலவர்’ சி. சுப்பிரமணிய
பாரதியார் பாடியது உண்மை; வெறும் புகழ்ச்சி
யில்லை.

திருக்குறளை உலகோர் அறியக் காட்டிய பெருமை
கிறித்தவப் பெரியோரையே சாரும். 1730ஆம்
ஆண்டில் விரமாமுனிவர் (REV. FR CONSTANZO
GIUSEPPE EUSEBIO BESCHI 1680-1747) இலத்தீன்
மொழியில் அறத்துப்பால், பொருட்பால் ஆகிய
இருபால்களையும் ஆக்கியருளினார். பின்பு 1856, 1865
ஆகிய ஆண்டுகளில் இருவர் இலத்தீன் மொழியில்
பெயர்த்து எழுதியுள்ளனர்.

பிரெஞ்சு மொழியில் 1767ஆம் ஆண்டு பெயர் தெரியாத பெரியார் ஒருவர் திருக்குறளை மொழி பெயர்த்துள்ளதாகவும் அதுபற்றிய விவரம் (Bibliothique Nationale) பாரிசு நூலகத்தில் இருப்பதாகவும் E. ஏரியல் எழுதியுள்ளார். 1848இல் ஏரியல் என்னும் பிறிதொரு மேதை திருவள்ளுவரின் குறள் (Kural De Thiruvalluvar) என்னும் நூலை நல்கியுள்ளார். இதுவரை பிரெஞ்சு மொழியில் மட்டும் ஒன்பது மொழி பெயர்ப்புகள் காட்சி தருகின்றன.

செருமானிய மொழியில் 1803ஆம் ஆண்டு A. F. காமர்சு திருக்குறளை மொழி பெயர்த்து தமிழ்ப் பாக்களுடன் வெளியிட்டுள்ளார். 1847, 1854 ஆகிய ஆண்டுகளில் மேலும் இரு மொழி பெயர்ப்புகள் செருமானிய மொழியில் எழுந்தன.

ஆங்கிலத்தில் 1794ஆம் ஆண்டு கின்னர்சுலி (Kinersley) திருவள்ளுவர் குறள் அல்லது அறிவுக் கடல் (Tiruvalluvar Kural or Ocean of Wisdom) என்னும் பெயரால் மொழிபெயர்த்துள்ளார். 1886ஆம் ஆண்டு சார்ச்சு யுக்ளோ போப்பு (G. U. Pope) வெளியிட்ட திருக்குறள் மொழி பெயர்ப்பு விழுமிய சிறப்புடையதாக முழுமையுடன் திகழ்கிறது. ஏறத்தாழ இருபத்தைந்துக்கு மேற்பட்ட மொழி பெயர்ப்புகள் ஆங்கிலத்தில் மட்டும் அமைந்துள்ளன.

சோவியத்து உருசிய மொழியில் யூரி கிளாசோவு (Y. Yuriglazov) 1963ஆம் ஆண்டில் திருக்குறளை மொழி பெயர்த்தார். 1964ஆம் ஆண்டு ரீசி மொழியிலும், பர்மிய மொழியிலும், மலே மொழியிலும் திருக்குறள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. 1967இல் சீன மொழியிலும், 1968இல் இசுபானிய மொழியிலும் திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பு வெளிவந்ததாக அறிகிறோம். வடமொழியில் அப்பா வாசபேயரும், தெலுங்கு மொழியில் கனுபர்த்தி வேங்கடராம வித்யா நாத நாத் தும் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் திருக்குறளைத் தந்துள்ளனர். 1924இல் கேமாநந்த இராகாதா அறத்துப்பாலையும் பொருட்பாலையும் தோகா என்னும் பாவடிவில் வெளியிட்டார். இன்று வரை ஐந்து மொழி பெயர்ப்புகள் இந்தியில் வந்துள்ளன. வங்க மொழியில் 1939இல் நளினி மோகன் சன்யால் திருக்குறளை மொழி பெயர்த்தார். மராட்டியம், குசராத்தி, உருது, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய மொழிகளிலும் திருக்குறள் துலங்குகிறது.

வீரமாமுனிவர் இலத்தீனில் திருக்குறளை மொழி பெயர்த்த போது பல்வேறு குறிப்புக்களை வரைந்துள்ளார். தமிழ்ப்பெருமக்கள் முனிவருடைய உரையினை உணரும் வகையில் வீரமாமுனிவர் விழாக்குழுத் தலைவர் அருள்மிகு முனைவர் வி. மி. ஞானப்பிரகாசம் சே. ச. அடிகளார் ஐந்து அதிகாரங்களுக்குத்

தமிழாக்கம் செய்து தந்துள்ளனர். வீரமாமுனிவர்க்கு மூன்றாவது நூற்றாண்டு விழா நினைவாக நடத்தப்படும் விழாவில் இந்நூலை வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்வெய்துகிறோம். கருமாத்தூர் அருள் ஆனந்தர் கல்லூரி முதல்வராக அமைந்து, பல்வேறு பணிகளுக்கு இடையிலும் தமிழுக்கும் திருமறைக்கும் சிறந்த தொண்டாற்றி வரும் முனைவர் வி. மி. ஞானப்பிரகாசம் அடிகளாருக்கு நன்றி பாராட்டுகிறோம். இலத்தீன் பகுதிகளை ஒப்பிட்டு நோக்கிய தவத்திரும. சேவியர் அடைக்கலம், சே. ச. அடிகளாருக்கு எம் நெஞ்சார்ந்த நன்றி உரியது. வீரமாமுனிவர் மூன்றாவது நூற்றாண்டு விழாவை 1980ஆம் ஆண்டு சிறப்பாக நடத்தும்போது முழுமையாக இம்மொழி பெயர்ப்பு நூலை வெளியிட வேணவாகக் கொண்டுள்ளோம்; எல்லாம் வல்ல இறைவன் நல்லருள் புரிவாராக,

பா. வளன் அரக
செயலாளர்

பாணையங்கோட்டை, வீரமாமுனிவர் மூன்றாவது நூற்றாண்டு
6-2-1977, விழா நினைவுக்குழு

MORALIA TIRUVALLUVENI

அறப்பால் vel அறத்துப்பால்

LIBER I DE VIRTUTIBUS

PROLOGUS

AMPLECTENS TRIA CAPITA QUORUM

CAPUT I

கடவுள் வாழ்த்து

Dei Laus

திருவள்ளுவனின் அறவுரைகள்
அறப்பால் அல்லது அறத்துப்பால்
முதற்பகுதி — நற்பண்புகள்

முன்னுரை
முன்று அதிகாரங்கள் கொண்டது, அவற்றுள்
முதல் அதிகாரம்
இறைப்புகழ்

- 1 அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.

Litterae omnes caput habent literam A. Mundus
caput habet Deum.

எல்லா எழுத்துகளும் 'அ' என்ற எழுத்திலிருந்து தொடங்குகின்றன. உலகம் கடவுளிடமிருந்து தொடங்குகின்றது.

- 2 கற்றதனால் ஆயபயன் என்கொல் வாலறிவன்
நற்றூள் தொழாஅர் எனின்.

Plurima didicisse quid amabo proderit, nisi
verearis bonos ejus pedes, qui puram scientiam habet,
idest, scientiam ab omni errore defaecatam.

தூய அறிவுடையவரின், அதாவது, எந்த விதப்பிழைகளும் இல்லாமல் தூய்மையான அறிவுடையவரின் நல்ல அடிகளை நிவணங்காவிடில், நண்பனே, நீ பலவற்றைப் படிப்பதால் என்ன பயன்?

3 மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.

Qui adhaerent venerabilibus pedibus illius, qui supra flores graditur, in loco terrae superiori diu vivet. idest, qui veretur eum qui floribus vetustatem tribuit in caelo aeternum beabitur.

மலர்கள் மீது நடப்பவரின் வணக்கத்துக்குரிய அடிகளைப் பற்றிக்கொள்வோர், உலகுக்கு உயர்ந்த இடத்தில் நீண்ட காலம் வாழ்வார். அதாவது, மலர்களுக்கு அழகினை அளிப்பவரை வணங்குவோர் விண்ணில் என்றும் மகிழ்ந்திருப்பார்.

4 வேண்டுகல் வேண்டாமை இலானடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பை இல.

Qui adhaeserit pedibus illius in quo cupiditas et aversio locum non habent, perpetuo ab hujus mundi malis immunis erit.

விருப்பமும் வெறுப்பும் இடம் பெறாதவரின் அடிகளைப் பற்றிக் கொள்கிறவர், இவ்வுலகத் தீமைகளிலிருந்து என்றுமே விடுபட்டு இருப்பார்.

5 இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

Mala opera cum bonis mixta quae inducit falsa rerum apprehensio, non adhaerebunt ei qui concupiscit idem cum vera Dei notione connexam, id est, qui

veram habet Dei notionem plurimas falsas ideas corriget, ex quibus mala opera sequi solent et tantum modo quod bonum est sectabitur.

கடவுளைப் பற்றிய உண்மையான எண்ணத்துடன் தொடர்புடைய புகழை விரும்புகிறவனை, பொருட்களைத் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளாதல் புகுத்தும் நல்வினை கலந்த தீவினைகள் ஒட்டிக் கொள்ளா. அதாவது, கடவுளைப்பற்றி உண்மை எண்ணம் கொண்டுள்ளவன், பல தவறான எண்ணங்களைத் திருத்துவான். இந்தத் தவறான எண்ணங்களிலிருந்து திய செயல்கள் முளைக்கும். அங்ஙனம் திருத்திக் கொண்டவன் நல்லவற்றை மட்டுமே பின்பற்றுவான்.

6 பொறியியலில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறிநின்று நீடுவாழ்வார்

Qui non aberrat a recto et errori non obnoxio tramite, id est, doctrina illius qui caret quinque iis affectionibus quae quinque sensuum via in animum irreperere solent, aeternum beatus erit.

ஐந்து புலன்கள் வழியாக உள்ளத்தில் புகுந்து கொண்டிருக்கும் ஐந்து பற்றுதல்கள் இல்லாதவனுடைய நேரான, தவற்றிற்கு இடங்கொடாத நெறியிலிருந்து விலகாதவர் என்றும் மகிழ்ந்து இருப்பார்.

7 தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது.

Nisi adhaeris pedibus illius, qui sibi similem non habet, difficile erit animi anxietatem sedare.

தமக்கு ஒப்பானவர் இல்லாதவரின் அடிகளை நி பற்றிக் கொண்டாலொழிய, உன் உள்ளத்தின் கவலையைத் தணித்தல் கடினம்.

8 அறவாழி அந்தனை தாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
பிறவாழி நீந்தல் அரிது

Nisi adhaeris pedibus illius qui mare virtutum
est, difficile erit aliud mare quod extra illum est.
(nempe, hoc miseriarum pelagus) trajicere.

அறத்தின் கடலாக இருப்பவரின் அடிகளை நீ பற்றி
லொழிய, அக்கடலுக்கு வெளியே உள்ள பிறிதொரு கடலை
(அதாவது இந்தத் துன்பக் கடலை)க் கடத்தல் கடினம்.

9 கோளில் பொறியில் குணமில்வே எண்குணத்தான
தானை வணங்காத் தலை

Nullius est emolumenti caput non venerans Deum,
non secus ac sensus suum objectum non percipiens,
(Caput non venerans Deum perinde est ac oculus caecus,
auris surda)

தனக்குரிய பொருளை உணராத புலன்போல, கடவுளை
வணங்காத தலை ஒரு பயனும் இல்லாதது. (கடவுளை வணங்
காத தலை காணாத கண்ணை, கேட்காத காதை ஒத்தது.)

10 பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார்.

Hoc vastum miseriarum pelagus in quo nati
sumus ut illud tranemus, non tranabunt qui Dei pedibus
non adhaerent

இப்பெரும் துன்பக் கடலை நீந்திக் கடக்க இதில் பிறந்
துள்ள நாம் கடவுளின் காலடியைப் பற்றிக்கொள்ளாவிடில்
அதை நீந்திக் கடக்கமாட்டோம்.

CAPUT II

வான்பிறப்பு

Pluviam dantis coeli laus

இரண்டாம் அதிகாரம்

மழை கொடுக்கும் வானத்தின் புகழ்

- 1 வரலின்று உலகம் வழங்கி வருதலால்
தானமிழ்தம் என்றுணரற் பாற்று.

Cum pluvia indeficienter pluens faciat mundum subsistere putandum est eam orbi esse vitale pharmacum. (Mundi subsistentia est hominum vita quae sine pluvia servari nequit.)

தவறுது பெய்யும் மழை உலகை வாழ வைப்பதால், அது உலகுக்கு உயிர்தரும் மருந்தெனக் கருதப்படல் வேண்டும். (உலகின் வாழ்வு மனிதனின் வாழ்வாகும். இது மழையின்றிக் காப்பாற்றப்பட இயலாது.)

- 2 துப்பார்க்குத் துப்பாய் துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய் தூஉம் மழை.

Pluvia non modo pluit ut comedentibus varia alimenta subministret, sed etiam ut ipsa comedentibus alimentum sit. (Pluviam namque aquam bibimus)

உண்பவர்களுக்குப் பல்வேறு உணவுப் பொருள்களை அளிப்பதற்காக மட்டும் மழை பெய்வதில்லை, உண்பவர்களுக்குத் தானே உணவாக இருக்கவும் பெய்கிறது. (ஏனெனில் மழையைத் தண்ணீராகக் குடிக்கிறோம்.)

- 3 ஷண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனாலகத்து
உண்ணின்று உடற்றும் பசி,

*Si pluvia sistendo spem fallat, fames in mundo
sistens vexabit vastam hanc terram quam mare alluit.*

மழை பொழியாதாகி ஏமாற்றினால், உலகில் பஞ்சம்
நிலைத்துக் கடல் தழ்ந்த இந்த அகன்ற நிலத்தைத் தொல்லை
செய்யும்.

- 4 ஏரின் உழாஅர் உழவர் புயலென்னும்
வாசி வளங்குன்றிக் கால்.

*Neque agricolae bobus arabunt terram, si minuatur
subsidium aquae quam dat pluvia.*

மழையின் நீர்க்கொடை குறைந்தால், உழவர்கள் எருது
களைக் கொண்டு நிலத்தை உழமாட்டார்கள்.

- 5 கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றுங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை

*Miseros facere et quos miseros fecit, iisdem
favendo, iterum sublevare, id omne potest pluvia.*

துயரத்துக்குள்ளாக்குவது, துயரத்துக்குள்ளானவர்களுக்கு
உதவி செய்து, மறுபடியும் உயர்த்துவது, இது எல்லாம் மழை
யால் முடியும்.

- 6 விசம்பின் துளிவீழின் அல்லால்மற் றுங்கே
பசும்புல் தலைகாண்பு அரிது

*Nisi pluvia e nubibus ceciderit, tunc haud facile
crit cernere virentis herbae filum.*

மேகத்திலிருந்து மழை விழுந்தால் ஒழிய, பச்சைப் புல்
பூண்டின் சிறு துளியையும் காண்பது எளிதன்று.

7 நெடுங்கடலும் தன்நீர்மை குன்றும் தடிந்தெழிலி
தான்நல்கா தாகி விடின்.

Et ipsum spatiosum mare suam conditionem minuet si nubes illud minuendo illi aquam non dederint. Maris conditio deficiente pluvia minuitur vel quia minus evadit, vel quia in eo non procreantur aquatica viventia, uniones et similia eo affluentia quae procreantur cum pluviae defectum non sentiunt. Nubes vero dicuntur mare minuere quia ex ejus vaporibus conflantur.

மேகங்கள் கடலைக் குறைத்து அதற்கு நீர் நூரவிடில், பரந்த கடலும் தன் தன்மையில் குறையும்.

மழை குறையக் கடலின் தன்மை குறையக் காரணம், ஒன்றில் அத்து அளவில் சிறியதாகின்றது. அல்லது, அதில் தோன்றும் நீர்வாழ்வனவும், முத்துகளும், இவை போன்று அதில் நிறைந்திருக்கும் பிற பொருள்களும் மழை நீர் குறைபட்டால் தோன்றுவதில்லை.

கடலிலிருந்து எழும் ஆவியினால் மேகங்கள் உருவாகின்றன. எனவே மேகங்கள் கடலைக் குறைப்பதாகக் கூறுகின்றோம்.

8 சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு.

Et ipsis diis qui coelum exsiccant in hac terra non persolventur festivae solemnitates at sacrificia.

வானம் வறண்டுபோனால் தெய்வங்களுக்கும் இந்த நிலத்தில் சிறப்பு விழாக்களும் பலிகளும் செலுத்தப்படமாட்டா.

9 தானம் தவம்இரண்டும் தங்கா வியன்உலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.

Nou poterunt in hoc spatioso orbe morari eleemosynae et poenitentia si pluvia desit.

மழை இல்லாவிடில், இரவலர்க்கு அளித்தலும் நோன்பும் இந்த விரிந்த உலகில் தங்க இயலா.

10 நீர்இன்று அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும்
வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு.

Sine pluvia celsitudinem si nequit quis obtinere nec poterit quis, qualiscumque ille sit, (fid est quantumvis celsus sit) absque pluvia obtinere ejusdem conservationem

Si pluvia desit, ob famem, quae inde sequitur nec divitiae nec deliciae nec scientiae acquiri possunt et si acquisitae fuerint non possunt servari.

மழையின்றி ஒருவர் உயர்வடைய இயலாதெனில், அவர், எத்தகையவராய் இருப்பினும் (அதாவது எத்துணை உயர்ந்தவராய் இருப்பினும்) மழையின்றி அவ்வயர்வைக் காப்பாற்றவும் முடியாது.

மழை இல்லாவிடில், அங்குத் தொடர்ந்து வரும் பஞ்சத்தினால், செல்வம் இன்பம் அறிவு அடைய முடியாது. இவை அடையப் பெற்றிருந்தால், காப்பாற்றப்பட முடியாது.

CAPUT III

நீத்தார் பெருமை

Religiosorum celsitudinis laus

- 1 ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து வேண்டும் பனுவல் துணிவு.

Nulla ex scientiis dubitat concupiscere ut omnium maximum decus religiosorum a suo instituto non aberrantium.

தங்கள் வாழ்வு முறையிலிருந்து வழுவாத துறவியர் மாண்பினை யாவற்றிலும் மிகச் சிறந்ததாக எந்த அறிவியல் துறையும் ஆர்வத்தோடு தேடத் தயங்குவதில்லை.

- 2 துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்து இறந்தாரை எண்ணிக்கொண்டற்று.

Si numeres religiosorum decora perinde erit ac si numeres mortuos ab initio mundi usque ad hunc diem. (Sensus est esse innumera)

துறவியரின் சிறப்புகளை எண்ணினால், அஃது உலகம் தோன்றியது முதல் இந்த நாள் வரை இறந்தவர்களை எண்ணுவதற்கு ஒப்பாகும். (துறவியரின் சிறப்புகள் எண்ணற்றவை என்பது இதன் பொருளாகும்.)

- 3 இருமை வகைதெரிந்து ஈண்டு அறம் பூண்டார் பெருமை பிறங்கிற்று உலகு

Considerando hujus et alterius vitae varias qualitates, in mundo celsissimum erit decus illorum qui in hac vita ornantur virtute religiosorum propria.

இம்மை மறுமையின் பல்வேறு பண்புகளைக் கருதினால், துறவியருக்குரிய நற்பண்பினை இவ்வாழ்வில் அணிந்தவர்களின் மாண்பு உலகில் மிக உயர்ந்து விளங்கும்.

4 உரனென்னும் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து.

Qui harpagone qui dicitur animi robur suos quin-
que sensus frenat semen est pro agro qui dicitur coelum.
(Id est, qui utitur ad suorum sensuum fronationem
animi robore sicuti harpagone utimur ad frenandos
elephantas, semen est in terra custoditum ut suo
tempore in coeli agro seratur, hoc est coelum asse-
quatur.

மன வலிமை எனப்படும் அடக்கும் கருவியால் தம் ஐந்து
புலன்களை அடக்குபவர், வானகம் எனப்படும் வயலுக்கு
வித்தாவார்.

அதாவது, யானைகளை அடக்க இரும்புக் கருவி ஒன்றை
நாம் பயன்படுத்துவதுபோல், தம் புலன்களை அடக்க மன
வலிமையைப் பயன்படுத்துபவர், தகுந்த காலத்தில் விண்ணில்
பலன் தருவதற்காக (அதாவது, விண்ணை அடைந்துகொள்
வதற்காக) மண்ணில் வைத்து முடப்பெறும் விதையாவார்.

5 ஐந்தவித்தான் ஆற்றல் அகலனிகம்பு ளார்கோமான்
இந்திரனே சாலுங் கரி.

Decus illius qui quinque affectus ex quinque sensi-
bus emanantes extinxit id est mortificavit, pro se habet
testimonium Indirenis coelitum regis.

Fabulantur sic quod Devendiren, qui et Indiren,
vel ut alii dicunt, quidam nancuren dictus sub figura
Devendirensis, maledictus fuit a quodam poenitente

Agastien dicto et statim sensit effectum maledictionis. Unde auctor evincere praesumit quod religiosi in ipsum regem deorum auctoritatem habeant.

தம் ஐம்புலன்களிலிருந்து புறப்படும் ஐந்து ஆசைகளை அவித்தவரின், அதாவது ஒறுத்தவரின் மாண்புக்கு, வானக அரசர் இந்திரனே சாட்சி;

இப்படி ஒரு கதை கூறுவார்கள்:-- தேவேந்திரன், அல்லது இந்திரன், அல்லது வேறுசிலர் சொல்லுவது போல், தேவேந்திரன் வடிவத்தில் வந்த நங்கூரன் எனப்படுபவன், அகத்தியன் என்ற துறவியால் சபிக்கப்பட்டான். உடனே சாபத்தின் விளைவை உணர்ந்தான். இதிலிருந்து, துறவியர்களுக்குத் தெய்வங்களின் அரசர் மீதும் அதிகாரம் உண்டு என்று காட்ட ஆசிரியர் துணிகின்றார்.

6 செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்

செயற்கரிய செய்கலா தார்.

Sublimes tantum homines difficilia (uti est sua frenatio) operantur. Infimi homines ardua operari nequeunt.

உயர்ந்த மனிதர்கள் தாம் (தன்னடக்கம் போன்ற) கடினமானவற்றைச் செயல்படுத்துவர்; தாழ்ந்த மனிதர்கள் கடினமானவற்றைச் செயல்படுத்தல் இயலாது.

7 சுவைஒளி ஊறுஒசை நாற்றமென்று ஐந்தின்

வகைதெரிவான் கட்டே உலகு.

Qui quinque illa, nempe saporam, lucem, quantitatem, sonum et odorem cum eorum proprietatibus ac relationibus attente considerat, totum in se mundum habet.

Id est mundum totum comprehendit. (Exaltat hic religiosos ob contemplationem quae mortificationem jungunt, quaque ex rerum naturalium attenda contemplatione veri notitiam assequendo ad Deum facilius diriguntur.)

சுவை, ஒளி, அளவு, ஒலி, மணம் என்ற ஐந்தையும் அவற்றின் பண்புகளோடும் தொடர்புகளோடும் கூர்ந்து கருதுகிறவன் உலக முழுவதையும் தன்னிடம் கொண்டுள்ளான்.

அதாவது, உலக முழுவதையும் புரிந்து கொள்கிறான், (காட்சித் தியானத்தோடு தன் அடக்கத்தை இணைத்து, அக்காட்சித் தியானத்திலே இயற்கைப் பொருள்களைக் கூர்ந்து கருதி உண்மையின் அறிவைப் பெற்று, கடவுளிடம் எளிதில் செல்லுகின்ற துறவியரை இங்குப் புகழ்கின்றார்.)

8 நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்

Decus hominum indeficientia verba habentium (nempe religiosorum) ostendit spiritualis doctrina quam in terra docent.

(Ait verba religiosorum non deficere quia cui benedicunt felix est, cui maledicunt indubitanter infelix evadit.)

தவறாத சொற்களை உடையவர்களின் (அதாவது, துறவியரின்) மாண்பினை அவர்கள் உலகில் கற்பிக்கும் கொள்கை காட்டுகிறது.

(துறவியரின் சொற்கள் தவறு என்கிறார். ஏனெனில், துறவி யாரை வாழ்த்துகிறாரோ அவர் மகிழ்ந்திருக்கிறார்; யாரைப் பழிக்கின்றாரோ அவர் மகிழ்வின்றி வாழ்வார் என்பதும் உறுதி.)

9 குணமென்னும் குன்றேறி நின்ருர் வெகுளி
கணமேயும் காத்தல் அரிது.

Neque unum temporis instans facile erit retardare
effectus maledictionis illius qui virtutum montem
ascendens in culmina perseverat.

நற்பண்புகளின் மலை மீது ஏறி அதன் உச்சியில் நிலைத்து
நிற்பவர் கூறும் சாபமொழியின் விளைவைக் கணநேரமும் தடை
செய்தல் எளிதன்று.

10 அந்தணர் என்போர் அறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்கும்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.

Religiosi vocantur Andanar (quod est pulchre
ornati) quia ornati incedunt affabilitate quae omnibus
pulchra est.

துறவியர் அந்தணர் (அதாவது அழகாக அணி செய்யப்
பட்டோர்) என்று அழைக்கப்படுவர். ஏனெனில், அவர்கள்
எல்லோர்க்கும் இனியவராய்க் காட்சிக்கும், பேச்சுக்கும் எளிமை
பூண்டு நடக்கின்றனர்.

INTRODUCTIO AD OPUS
CAPUT UNICUM

அறன் வலியுறுத்தல்
ad virtutem sectandam hortatio
நூலுக்கு முன்னுரை

முதல் அதிகாரம்

அறத்தினைப் பின்பற்ற அறிவுரைத்தல்

- 1 சிறப்புள்ளும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினூடங்கு ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு.

Quodnam est homini emolumentum virtute majus,
quae aeternam et temporalem felicitatem parit.

மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் மகிழ்ச்சியை ஈன்றெடுக்கும் அறத்தைவிட மனிதனுக்கு உயர்ந்த ஊதியம் ஏது?

- 2 அறத்தினூடங்கு ஆக்கமும் இல்லை அதனை மறத்தலின் ஊங்கில்லை கேடு.

Virtute majus emolumentum non est, nec majus
damnum ejus oblivione.

அறத்தினைவிட உயர்ந்த ஊதியமும் இல்லை, அதனை மறத் தலை விடப் பெரிய இழப்பும் இல்லை.

- 3 ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஒவாதே செல்லும்வா யெல்லாஞ் செயல்.

Quocumque potes modo virtuosa opera sine
intermissione, in omni occasione quae se offerat, operari
debes.

அறச்செயல்களை, இயன்ற வழியில் எல்லாம், இடைவிடாமல், தானே அமையும் ஒவ்வொரு வாய்ப்பிலும் செய்தல் கடமை.

4. மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்துஅறன்
ஆகுல நீர பிற,

Ex immunitate a culpa in animo metienda est
virtus. Caetera omnia conditionem habent strepitus.

Sensus est eam esse veram virtutem quae in animo culpam non admittit, nam animum culpa foedatum habentis verba et habitus et actiones ipsae quae virtutem spirant habent conditionem strepitus, tum quia ad id ordinari solent ut a coeteris videantur et audiantur, tum quia eo tantum tempore quo videntur et audiantur ut virtuosa laudantur, sed statim uti strepitus evanescent.

உள்ளம் குற்றத்திலிருந்து விடுபட்டிருப்பதைக் கொண்டு அறம் கணிக்கப்படல் வேண்டும். மற்றவையெல்லாம் ஆரவாரத் தன்மை கொண்டவை.

இதன் பொருள்: உள்ளத்தில் குற்றத்திற்கு இடங் கொடாததுதான் உண்மையான அறம். ஏனெனில் குற்றத்தால் அழுக்கடைந்த உள்ளத்தை உடையவனின் சொற்களும் வழக்கங்களும், அறச் சார்புடைய செயல்களுங்கூட, ஆரவாரத் தன்மை கொண்டுள்ளன.

ஏனெனில், பிறர் பார்க்க வேண்டும், கேட்கவேண்டும் என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. மேலும், பார்க்கப்பட்ட, கேட்கப்பட்ட அந்த நேரத்தில்தான் அவை அறச் சார்புடையனவாகப் புகழப்படுகின்றன. ஆனால் உடனே, ஆரவாரம் அடங்குவது போல், மறைந்துபோகின்றன.

- 5 அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னஞ்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம்.

Virtutis proprietates est non errare in his quatuor
nempe invidia, cupiditate, ira et malis verbis.

பொருமை, ஆசை, சினம், தீய சொற்கள் என்ற நான்கி
னால் தவறுதிருப்பதே அறத்தின் பண்பாகும்.

- 6 அன்றறிவாம் என்றது அறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்கால் பொன்றுத் துணை.

Ad mortis horam non differendo virtutem in-
stanter operare, dum moriens illa tibi immortalis
comes erit.

இறக்கும் நேரம் வரை தள்ளிப் போடாமல் உடனடியாக
அறத்தைச் செய்க. நீ இறக்கும் பொழுது அறம் உனக்கு
இறவாத துணையாக நிற்கும்.

- 7 அறத்தாறு இதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானே ஊர்ந்தான் இடை.

Quonam modo se gerat virtus, ne multum scrutaris
illud enim clare videre poteris in eo qui per bajulos in
lectica defertur.

Quia sicut bajuli nunquam eum deserunt quem
bajulant, ita virtus homini immortalis comes erit.
Sed haec explicatio quamvis bona videatur, valde
remota est a sensu litterali. Huic ergo accommo-
datius dictum versum sic explicandum censeo: ex eo
qui a bajulis in lectica defertur, ne putes, hujusmodi
esse virtutem. Id est ne putes virtutem eodem modo
se gerere ac bajuli hominem in lectica bajulantes nam

isti neque ad sepulturam eum comitari possunt, virtus vero etiam post mortem hominem non deserit.

அறம் எவ்வாறு இயங்குகின்றது என்று நீ ஆழ்ந்து ஆராய வேண்டாம். ஏனெனில் பல்லக்குத் தூக்குவோரால் பல்லக்கில் தூக்கிச் செல்பவனிடம் அறம் இயங்கும் முறையைத் தெளிவாகக் காணலாம்.

ஏனெனில் பல்லக்குத் தூக்குவோர் தூக்கப்படுபவனை ஒருக் காலும் கைவிடுவதில்லை. அதுபோல் அறம் மனிதனுக்கு இறவாத தோழனாக இருக்கும். ஆனால் இந்த விளக்கம், நல்லதாகத் தோன்றினாலும், நேரடிப் பொருளுக்கு வெகு தொலைவில் உள்ளது. நேரான பொருளுக்கு இன்னும் பொருத்தமாக, மேற்சொன்ன வரிகள் பின்வருமாறு விளக்கப்படல் வேண்டும் என்று எண்ணுகிறேன்.

ஒருவன் பல்லக்குத் தூக்குவோரால் பல்லக்கில் தூக்கிச் செல்லப்படுவதை வைத்து, அறம் இவ்வாறு இயங்கும் என்று எண்ண வேண்டாம். அதாவது, பல்லக்குத் தூக்குவோர் ஒருவனைப் பல்லக்கில் தூக்கிச் செல்கின்ற அதே முறையில் அறமும் இயங்குகின்றது என்று நினைக்க வேண்டாம். ஏனென்றால் அவர்கள் கல்லறை வரை கூட அவனுக்குத் துணையாகச் செல்ல இயலாது. அறமோ இறப்பிற்குப் பின்னும் ஒரு மனிதனைக் கைவிடுவதில்லை.

8 வாழ்நாள் படாஅமை நன்றற்றின் அஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்.

Si nullum diem sine virtuosis operibus abire sinas,
illa erunt velut, lapis occludens viam miserae vitae,
quae mortem sequitur.

ஒரு நாளும் புண்ணியச் செயல் புரியாத நாளாகப் போகும் படி நீ விடாதிருந்தால், அப்புண்ணியச் செயல்கள் சாவுக்குப் பின் வரும் துயர வாழ்க்கைக்குச் செல்லும் வழியைத் தடுக்கும் கல்லைப்போல் இருக்கும்.

- 9 அறத்தான் வருவதே இன்பம்மற் றெல்லாம்
புறத்த புசும் இல.

Virtute venit dulcedo. Coetera omnia nec dulcia
nec laudabilia sunt.

நற்பண்பினிருந்தே இனிமை வழிகிறது. மற்றவை யாவும்
இனியவும் அல்ல; புகழ்த்தக்கனவும் அல்ல.

- 10 செயற்பால தோரும் அறனே ஒருவர்க்கு
உயற்பால தோரும் பழி.

Virtus est quam quisque sectari debet, vitium
quod cuique vitandum.

நற்பண்புதான் ஒவ்வொருவரும் பின்பற்றவேண்டியது.
தீமைதான் ஒவ்வொருவரும் விலக்க வேண்டியது.

CAPUT UNICUM

et ab anterioribus materiis avulsum

தனித்தன்மை வாய்ந்த அதிகாரம். இதற்கு முந்திய அதிகாரங்களின் செய்திகளிலிருந்து வேறுபட்ட அதிகாரம்

ஊழ்

Divinorum decretorum Irrefragabilitas

Ul proprie significat idem ac பழமை antiquitas. Nil autem antiquius est divinis decretis quibus neminem obsistere posse Auctor contendit.

தேவ திட்டம் முறியாத் தன்மை.

ஊழ் என்பது தன்னிலேயே பழமை என்று பொருள்படும். தேவ திட்டத்திலும் பழமையானது வேறு ஒன்றுமில்லை. தேவ திட்டத்தை யாரும் எதிர்த்து நிற்க இயலாது என்பது ஆசிரியரின் உறுதியான கருத்து.

- 1 ஆகூழால் தோன்றும் அசைவின்மை கைப்பொருள் போகூழால் தோன்றும் மடி.

Si divitias lucrandi statutum tempus adveniat, statim industriosus evadet. Si illas amittendi tempus adveniat, statim ad laborandum piger et ad divitias servandas ineptus evadet.

செல்வத்தைச் சேர்ப்பதற்குக் குறித்த காலம் ஒருவனுக்கு வந்துவிடின், அவன் சுறுசுறுப்பானன் ஆகி விடுவான். செல்வத்தை இழக்கும் காலம் வந்துவிடின், உடனே அவன் உழைக்காத சோம்பேறியாகி, செல்வத்தைப் பேணத் திறன்றவன் ஆவான்.

- 2 பேதைப்படுக்கும் இழலூழ் அறிவகற்றும் ஆகலூழ் உற்றக் கடை.

Quamvis valde doctus quis erit, Sibi divitias amittendi statutum tempus adveniat, statim insipiens evadit. Quamvis valde insipiens quis sit, si divitias lucrandi statutum tempus advenerit, solers evadit.

ஒருவன் அறிவு மிக்கவனாயிருப்பினும், செல்வத்தை இழக்கும் குறிப்பிட்ட காலம் வந்திடின், அவன் அறிவிலியாகின்றான். ஒருவன் பெரிய பேதையாய் இருப்பினும், செல்வம் சேர்வதற்கான காலம் வந்திடின், அவன் திறமையுடையவன் ஆகின்றான்.

3 நுண்ணிய நூல்பல கற்பினும் மற்றுந்தன் உண்மை அறிவே மிகும்.

Licet quis multas ac subtiles scientias sui ingenii sublimitate didicent, insipientia quam affert divitias amittendi statutum tempus ejus ingenii sublimitatem superabit.

ஒருவன் தன் சொந்த அறிவு நூட்பத்தால், பல ஆழ்ந்த அறிவியல்களைக் கற்றிருப்பினும், செல்வத்தை இழப்பிற்கென்று குறித்த காலத்தால் வரும் அறிவின்மை அவனது அறிவு நூட்பத்தை மேற்கொண்டு விடும்.

4 இருவேறு உலகத்து இயற்கை திருவேறு தெள்ளிய ராதலும் வேறு.

Duplex in mundo proprietates, nempe divitem esse et sapientem valde latam differentiam patiuntur. Nam alia via quis dives evadit, alia sapiens. Sensus est non esse mirum si sapiens felix non sit quia licet illi sapientiam assequendi statutum tempus advenit, divitias lucrandi praefinitum tempus non pervenit.

செல்வராக இருத்தலும் அறிவாளியாக இருத்தலும் என்று உலகிடைபுள்ள இரு பண்புகள் மிகுந்த வேறுபாட்டினைக்

கொண்டுள்ளன. ஏனெனில் ஒருவன் செல்வனாவது ஒரு வழி, அறிஞனாவது வேறொரு வழி. அதாவது அறிவாளி ஒருவன் ஆசைந் (நற்பேறு) இல்லாமல் இருக்கலாம். இது வியப்பன்று. ஏனெனில் அவன் அறிவினை அடைவதற்கான நேரம் வந்து விட்டது என்றாலும் செல்வம் சேர்ப்பதற்கென்று முன் குறித்த நேரம் வந்து சேரவில்லை.

5 நல்லவை எல்லாஅந் தீயவாம் தீயவும்
நல்லவாம் செல்வம் செயற்கு.

Si divitias lucrandi statutum tempus advenerit, omnes ad felicitatem et divitias attingendas ineptae occasiones opportunae et aptae evadent. Si illud non advenerit, omnes lucrandi opportunitates ineptae evadent.

ஒருவனுக்குப் பொருள் சேரும் காலம் வந்து விட்டதென்றால் நற்பேற்றிற்கும் பொருள் ஈட்டுவதற்கும் ஏற்காத சமயங்களும் தகுதியுள்ள சமயங்களாய் மாறி விடுகின்றன. குறிப்பிட்ட அந்தக் காலம் வராதில், பொருள்ஈட்டுவதற்கான எல்லா வாய்ப்புகளும் தகுதியற்றவையாகின்றன.

6 பரியினும் ஆகாவாம் பாலல்ல உய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம.

Quod ex divino statuto non habet conditionem ut sit tuum, tuum non erit, quamis multum labores in eo custodiendo; quod ex divino statuto tuum esset etiamsi illud procul a te projicias a te procul non ibit.

தேவ ஏற்பாட்டின்படி உன்னுடையது என்று இல்லாத ஒன்று, நீ அதைக் காப்பாற்ற எவ்வளவு உழைத்தாலும், உன்னுடையதாக இராது. தேவ ஏற்பாட்டின்படி உன்னுடையதாக இருக்கவேண்டியது, நீ அதை உன்னை விட்டுத் தொலைவில் எறிந்தாலும், உன்னை விட்டு அகன்று போகாது.

- 7 வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி.
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது.

Etiamsi immensas divitias cumulaveris non erit tibi possibile iis frui supra mensuram quam Deus tibi praeфинivit.

நீ மாபெருமளவு செல்வத்தைச் சேர்த்து வைத்திருப்பினும், கடவுள் முன் குறித்த அளவைக் கடந்து நீ அதைச் சுவைத்தல் இயலாது.

- 8 துறப்பாரீமன் துய்ப்புரவு இல்லார் உறற்பால ஊட்டா கழியு மெனின்.

Etiamsi qui pauperrimi sunt non concipiunt propositum renunciandi omnibus, nisi Deus avertat impedimenta quae adesse statuit. Sensus est nec bona proposita quamvis facillima concipi posse sine Dei praefinitione.

கடவுள் தாம் ஏற்படுத்திய இடையூறுகளை விலக்கி லொழிய, பரம ஏழையாய் இருப்பவர்களும் எல்லாவற்றையும் துறக்கும் திட்டத்தை எண்ணமாட்டார்கள். அதாவது, நல்ல திட்டங்களும், எத்துணை எளிய திட்டங்களாய் இருப்பினும், கடவுளின் முன் ஏற்பாடின்றி, சிந்தனையில் தோன்றுதலும் இயலாது.

- 9 நன்றூங்கால் நல்லவாக் காண்பவர் அன்றூங்கால் அல்லற் படுவ தெவன்.

Si scis quod tu cupis fieri non posse nisi ad id praefinitum tempus advenerit, quod illud non fit, quare quaeso tristaris?

குறிக்கப்பெற்ற நேரம் வரும் வரை, நீ விரும்புவது நிகழ்தல் இயலாது என்று நீ அறிந்திருந்தால், அது நிகழாத போது ஏன் வருந்துகியாய்?

10 ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று
சூழினும் தான்முந் துறும்.

Quidquid excogitaveris ut divina decreta retardes,
illa semper tuas industrias omnes praecibunt; quid igitur
in mundo divinis decretis potentius?

தேவ திட்டங்களைப் பின்வாங்கச் செய்ய நீ என்னதான்
திட்டமிட்டாலும், அவை எப்பொழுதும் உன் முயற்சிகள்
அனைத்தையும் முந்தி விடும். எனவே தேவ திட்டங்களை விட
வலிமை உள்ளது எது?

Non me latet vocem ஊழ் cui ego divinorum
decretorum significationem tribuo ab aliis usurpari
pro bala vini' 'பழ வினை' quod significat opera antiquitus
facta, neque ignoro eosdem humanarum rerum vim
tribueri operibus antiquitus factis, sive bonis sive malis
pro effectuum diversitate, dicunt enim vinum probum
pauperem esse ob peccata quae antiquitus patravit,
sive antequam nasceretur in alia generatione, uti
Tamulenses stulti putant, sive postquam natus est v. g.
in adolescentia vel pueritia, quaeque adhuc non luit
ferendo supplicium iis debitum

Virum vero improbum felicem esse ob virtutes
quas antiquitus exercuit et pro quibus adhuc praemium
iis debitum non retulit, atque eodem modo virum
industriam ac indefesse laborantem pro divitiis acqui-
rendis nil acquirere in poenam peccatorum veterum,
virum vero omnino iniquum atque pigrem sine ullo
labore divitem evadere in praemium veterum virtutum,
ita ut quidquid vulgus malam fortunam aut bonam
fortunam appellat, id ipsi refundant in opera anti-
quitus facta.

In hoc vero capitulo dictam vocem ul melius explicari et proprius significare divina decreta patet tum ex serie tota sententiarum in hoc capitulo contentarum tum ex illo versu speciatim:

வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி.

தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது.

in quo ne per somnium quidem auctor meminit divini statuti quod nemo praeterire potest: Et quam detur, quod opera antiquitus facta suum locum habeant in humanorum rerum viribus, quarum causa ignoramus, cum tamen dicta opera antiquitus facta sive bona sive mala hic et nunc et non antea neque postea suum sortiri effectum sive bonum sive malum, non dependent nisi a divina voluntate, quae statuit tempus in quo alicujus virtus praemiari, peccatum puniri debeat, recte voci ul divinatorum decretorum significatio tributa fuit, cum omnis vis operum antiquitus factorum ad divinatorum decretorum virtuti praemium, peccato poenam statuentium irrefragabilitatem reducatur, eo vel magis quod vox ul ex sua natura nil significat nisi antiquum quid, quod aequè competit operibus antiquitatis, quorum vim nunc quis experitur, ac divino decreto decernenti ut dicta opera nunc suam vim exercent (nam nil est divinis decretis antiquius)

நான் தேவ திட்டங்கள் என்று பொருள்கூறும் 'ஊழ்' என்ற சொல்லை, மற்றவர்கள் 'பழ வினை' அதாவது முன்னால் செய்த செயல்கள் என்ற பொருளில் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை அறிவேன். மனித வாழ்வில் ஏற்படும் நிகழ்ச்சிகளுக்குக் காரணம் முன்னால் செய்யப்பட்ட செயல்களே என்று

விளைவுகளின் வேறுபாட்டைக் கொண்டு நல்லவை, தீயவை எனப்படும் செயல்களையென்று கூறுகின்றார்கள் என்பதையும் நான் அறியாமல் இல்லை.

நல்லவன் தான் முன்னால் செய்த பாவங்களின் பொருட்டு ஏழையாய் இருக்கிறானும். இப்பாவங்களை அவன் இங்குப் பிறப்பதற்கு முன் வேறொரு பிறப்பில் செய்தான் என்று சிலர் தவறாக நினைக்கின்றனர். அல்லது பிறப்புக்குப் பின் சிறுவனாகவோ இளைஞனாகவோ இருந்த போது செய்தான் என்றும் அவற்றிற்குரிய தண்டனையை ஏற்றுக் கழுவாய் நிறைவேற்றவில்லை என்றும் கருதுவர்.

தீயவனோ எவ்வளவு தான் முற்காலத்தில் செய்துவந்த நற்ப் செயல்களின் பொருட்டு மகிழ்ச்சியாக வாழ்கிறான். ஏனெனில் அவற்றிற்குரிய பரிசினை அவன் இன்னும் பெறவில்லையாம்.

இதே முறையில், முயற்சியுள்ள மனிதன், செல்வம் சேர்க்க இடையறாது உழைக்கிறவன் ஒன்றும் சேர்ப்பதில்லை. இது அவன் பழைய பாவங்களுக்குத் தண்டனையாம். ஆனால் ஒருவன் முற்றிலும் கெட்டவன், சோம்பேறி சிறிதும் உழைக்காமல் செல்வன் ஆகின்றான். இது அவன் பழைய நற்செயல் களுக்குப் பரிசு என்பர்.

இங்ஙனம், நற்பேறு என்றும் துற்பேறு என்றும் பொதுவாக அழைக்கப்படுவதை இவர்கள், முன்னால் செய்து செயல்கள் மேல் ஏற்றிக் கூறுகின்றனர்.

இந்த அதிகாரத்தில், மேற் கூறிய 'ஊழ்' என்ற சொல்லை, தேவ கட்டளை என்று விளக்குவதே மற்ற விளக்கங்களை விடச் சிறந்தது. இதுவே மற்றப் பொருள்களை விட அதற்குப் பொருத்தமான பொருளாகும். இவ்வன்மை இவ்வதிகாரம் முழுவதும் அடங்கியுள்ள கருத்துகளின் தொடர்ச்சியினாலும், குறிப்பாக,

**வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி
தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது**

என்ற குறளினாலும் தெளிவாகும். இந்தக் குறளில், முன்னால் செய்த செயல்களை ஆசிரியர் கனவில் கூட நினைக்கவில்லை. ஆனால் யாரும் மிறலாகாத தேவ கட்டளையையே நினைக்கின்றார்.

காரணம் தெரியாத வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளில் முன்னால் செய்த செயல்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன என்று வைத்துக் கொண்டாலுமே அச்செயல்கள் — அவை நல்லவையோ தீயவையோ — தங்களுக்குரிய நல்ல அல்லது தீய விளைவை அடைவது, இங்கு இப்பொழுது, இதற்கு முன்னுமன்று, இதற்குப் பின்னுமன்று என்பது, தேவ திருவுள்ளத்தையே சார்ந்தது. ஒருவனுடைய நற்செயல் பரிசு பெறவும் தீச்செயல் தண்டனை பெறவும் வேண்டிய நேரத்தைத் தீர்மானிப்பது அந்தத் தேவ திருவுள்ளம்தான். எனவே ஊழ் என்ற வார்த்தைக்குத் தேவ கட்டளை என்ற பொருள் கொடுக்கப்பட்டது சரியே.

ஏனெனில் முன்னால் செய்த செயல்களின் ஆற்றல் என்பது புண்ணியத்திற்குப் பரிசும் பாவத்திற்குத் தண்டனையும் முடிவு செய்கின்ற தேவ கட்டளைகளின் மீற முடியாமையில் அடங்கும். மேலும் ஊழ் என்ற சொல், இயல்பாக, பழையது என்பதைத் தான் குறிப்பிடுகிறது வேறென்றையும் அல்ல. பழையது என்பது, முன்னால் செய்யப்பட்டு இப்பொழுது ஒருவரால் பலன் அநுபவிக்கப்படும் செயல்களுக்கும் முற்கூறிய செயல்கள் தங்கள் வலிமையை — ஆற்றலைச் செலுத்த வேண்டுமென முடிவு செய்யும் தேவ கட்டளைக்கும் ஒரே அளவில் பொருந்தும். (ஏனெனில் தேவ கட்டளையிலும் பழையது ஒன்றுமில்லை.)

திருவள்ளுவர் பெருமை

“இருளிராவிடத்து விளங்கிய ஒரு
மீன் போலவும், பாலைச் சுரத்து அரிது
அலர்ந்த பதுமம் போலவும், மெய்யாஞ்
சுருதி விளக்காது இருளே மொய்த்த
நாட்டின் கண்ணும் கடவுளேற்றிய
ஞானத் திருவிளக்கு எறிப்பத் தெளிந்
துணர்ந்து எங்கும் ஒரு விளக்கென
நின்றாயர்ந்த திருவள்ளுவர்.”

— வீரமாமுனிவர்

நூற்பா

“தொன்றால் விளக்கம்” 149

உரை

(பக்கம் 102)